निदो मए एसो बुत्तन्तो समं चित्तफलएण। ता देवीए गदुअ निवेदइस्सं"*। एतद्वाक्यसम्बन्धि नर्म्मोदाहृतं। एवं वेशचेष्टा-सम्बन्ध्यपि।

(४१३) नर्म्मस्फूर्ज्जः सुखारम्भो भयान्तो नवसङ्गमः।

यथा मालविकायां सङ्केतनायकमभिसृतायां नायकः।

"विसृज सुन्दरि सङ्गमसाध्वसं
ननु चिरात्प्रभृति प्रणयोन्मुखे।
प्रतिगृहाण गते सहकारतां
त्वमतिमुक्तलताचरितं मयि"॥

मालविका। भट्टा देवीए भएण अप्पणोवि पिअं कत्तुं न पारेमि इत्यादि"†। अथ नर्म्मस्फोटः।

(४१४) नर्म्मस्फोटो भावलेशैः सूचितोऽल्परसो मतः॥

यथा मालतीमाधवे।

"गमनमलसं शून्या दृष्टिः शरीरमसौष्ठवं
श्वसितमधिकं किञ्चैतत् स्यात् किमन्यदितोऽथवा।
भ्रमति भुवने कन्दर्पाज्ञा विकारि च यौवनं
ललितमधुरास्ते ते भावाः क्षिपन्ति च धीरतां"॥

अलसगमनादिभिर्भावलेशैर्माधवस्य मालत्यामनुरागः स्तोकः प्रकाशितः।

---

* नीतो मया एष वृत्तान्तः समं चित्तफलकेन ता देव्यै गत्वा निवेदयिष्यामीति। सं॰ ॥ टी॰ ॥

† भर्त्तृदेव्या भयेनात्मनोऽपि प्रियं कर्त्तुं न पारयामीति ॥ सं॰ ॥ टी॰ ॥